

Van een vader tot zijn zoon

Pastor Paul M. Sadler

“2 Tim. 2:1: Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is;

Terwijl Paulus zich voorbereidde om dit leven te verlaten, verlangde hij ernaar Timotheüs achter te laten met een paar afscheidsinstructies om hem in het geloof te bemoedigen. De apostel wist dat zijn jonge vriend gemakkelijk ontmoedigd raakte. Natuurlijk zouden sommige omstandigheden waarmee Timotheüs te maken kreeg toen hij het geloof verdedigde, genoeg zijn om de meest doorgewinterde veteraan van het Kruis vandaag de dag te ontmoedigen, zie Handelingen 19:23-41 vgl. 1 Tim. 1:2-3:

“Hand. 19:23-41: 23 Maar op dienzelfden tijd ontstond er geen kleine beroerte, vanwege den weg des Heeren.²⁴ Want een, met name Demetrius, een zilversmid, die kleine zilveren tempelen van Diana maakte, bracht dien van die kunst geen klein gewin toe;²⁵ Welke hij samenvergaderd hebbende, met de handwerkers van dergelijke dingen, zeide: Mannen, gij weet, dat wij uit dit gewin onze welvaart hebben;²⁶ En gij ziet en hoort, dat deze Paulus veel volk, niet alleen van Efeze, maar ook bijna van geheel Azie, overreed en afgekeerd heeft, zeggende, dat het geen goden zijn, die met handen gemaakt worden.²⁷ En wij zijn niet alleen in gevaar, dat dit deel in verachting kome, maar dat ook de tempel van de grote godin Diana als niets geacht zal worden, en dat ook haar majesteit zal ten ondergaan, aan welke gans Azie en de gehele wereld godsdienst bewijst.²⁸ Als zij nu dit hoorden, werden zij vol van toornigheid, en riepen, zeggende: Groot is de Diana de Efezeren!²⁹ En de gehele stad werd vol verwarring; en zij liepen met een gedruis eendrachtelijk naar de schouwplaats, met zich trekkende Gajus en Aristarchus, Macedoniërs, metgezellen van Paulus op de reis.³⁰ En als Paulus tot het volk wilde ingaan, lieten het hem de discipelen niet toe.³¹ En sommigen ook der oversten van Azie, die hem vrienden waren, zonden tot hem, en baden, dat hij zichzelf op de schouwplaats niet zou begeven.³² Zij riepen dan de ene dit, de andere wat anders; want de vergadering was verward en het meerder deel wist niet, om wat oorzaak zij samengekomen waren.³³ En zij deden Alexander uit de schare voortkomen, alzo hem de Joden voortstieten. En Alexander gewenkt hebbende met de hand, wilde bij het volk verantwoording doen.³⁴ Maar als zij verstonden, dat hij een Jood was, werd er een stem van allen, roepende omtrent twee uren lang: Groot is de Diana der Efezeren!³⁵ En als de stads schrijver de schare gestild had, zeide hij: Gij mannen van Efeze! wat mens is er toch, die niet weet, dat de stad der Efezeren de kerkbewaarder zij van de grote godin Diana, en van het beeld, dat uit den hemel gevallen is?³⁶ Dewijl dan deze dingen onwedersprekelijk zijn, zo is het behoorlijk dat gij stil zijt, en niets onbedachts doet.³⁷ Want gij hebt deze mannen hier gebracht, die noch kerkrovers zijn, noch uw godin lasteren.³⁸ Indien dan nu Demetrius, en die met hem van de kunst zijn, tegen iemand enige zaak hebben, de rechtsdagen worden gehouden, en er zijn stadhouders; laat hen elkander verklagen.³⁹ En indien gij iets van andere dingen verzoekt, dat zal in een wettelijke vergadering beslecht worden.⁴⁰ Want wij staan in gevaar, dat wij van oproer zullen verklaagd worden om den dag van heden, alzo er geen oorzaak is, waardoor wij reden zullen kunnen geven van dezen oloop.⁴¹ En dit gezegd hebbende, liet hij de vergadering gaan.

Te vergelijken met:

“1 Tim. 1:2-3: 2 Aan Timotheüs, mijn oprechten zoon in het geloof; genade, barmhartigheid, vrede zij u van God, onzen Vader, en Christus Jezus, onzen Heere. 3 Gelijk ik u vermaand heb, dat gij te Efeze zoudt blijven, als ik naar Macedonië reisde, zo vermaan ik het u nog, opdat gij sommigen beveelt geen andere leer te leren;

Paulus verwijst liefdevol naar Timotheüs als ‘mijn zoon’. Hoewel Timotheüs niet de zoon van Paulus in het vlees was, had de bejaarde apostel hem naar de Heer geleid; daarom was hij zijn zoon in het geloof.

Hierdoor ontstond er een heel bijzondere relatie tussen hen. Timotheüs had misschien wel tienduizend leraren in Christus gehad, maar hij had maar één geestelijke vader die van hem hield als een zoon. Paulus daagt hem dus uit om sterk te zijn in de genade. Genade is Gods onverdiende gunst jegens degenen die het niet verdienen.

Timotheüs, “wees sterk”, laat anderen je niet beroven van de genade die je gratis hebt ontvangen. En het legalisme zal precies dit doen als we het toestaan. Het is de vijand van genade. Net als de Farizeeën wil de wetticist de norm stellen, die hij verordend als de maatstaf voor geestelijkheid. Legalisten houden ervan een onuitgesproken lijst met “wel doen en niet doen” op te stellen, die anderen kunnen volgen. U moet zich conformeren aan wat zij als acceptabel gedrag hebben vastgesteld met betrekking tot hoe u zich moet kleden of gedragen, of welke naslagbijbel u bij zich moet hebben, of hoeveel kerkdiensten u gedurende de week moet bijwonen. Als u zich niet conformeert, is dit een duidelijke indicatie dat u niet erg geestelijk ingesteld bent.

Geliefden, God heeft ons de norm gegeven die we in Zijn Woord moeten volgen; het heet GENADE! Tegenwoordig staan we niet onder de Wet, en mogen we ons ook niet onderwerpen aan degenen die geloven dat zij de uiteindelijke autoriteit hebben over hoe het Christelijke leven geleefd moet worden. Genade leert ons hoe we moeten leven; het is geduldig, begripvol en tolerant. Genade laat altijd ruimte voor meningsverschillen. Het is nooit veroordelend, 1 Kor. 4:5. Timotheüs mocht dus niet toestaan dat iemand hem beroofde van de vrijheid die hij in Christus genoot, en dat zouden wij ook niet moeten doen. *“word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is”*.

“1 Kor. 4:5: Zo dan oordeelt niets voor den tijd, totdat de Heere zal gekomen zijn, Welke ook in het licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten; en als dan zal een iegelijk lof hebben van God.